

Ի՞նձ թոյլ եմ տախու աղազա հայ
(Եւ ոչ ճիայն հայ) ճանաղարհորդ-
ների աղազա կենսագիրներին խոր-
հուրդ տալ, որ ուշադիր լինեն անծա-
նոք կամ իչ ծանոք բառեր ու ժեր-
միններ օցագործելիս, որոնք «կարիք
ունեն» բացառության: Պես չէ հե-
տեւել ինքնազի լիիննաների օրինա-
կին, որոնք կարուում են իր չգիտել,
փնտուա բառարանում կզսնեն: Մասն
դեմքտերուա ինաստու Վկիսոր Աստ-
վելը, որի հետ ընկերանալու եղան-
կությունն եմ ունեցել (ճիասին էինք
«Բայկալյան Շարժում» բնադրա-
դանական կազմակերպությունում),
խորհուրդ էր տախու: «Խնայեթ յարու-
լավյան, Վոլոգոդյան կամ ոյազա-
նյան ծեր կնոջը, որը սիրուա է կար-
դալ, բայց գլուխ չի հանուա խրին
ժերմիններից»: Դարձակ ինքնազի
լիինն ի դատախան այստեղ էլ

Ժամանակ թնդում եր նաև ժողովրդի կողմից շատ սիրված մի բժշկի համբավը, որը կրաստել էր եւ անունը, եւ ազգանունը. Սեդ Սամ: Կարծում եմ, նա Սեդրակ Սամվելյան էր: Իսկ գոլցեեւ սխալվում եմ: Դամափողովրդական սիր ընորհիվ Սեդ Սամը Շոյնիսկ ընտրվել էր իմբնավարության իշխանական կառուցմենում: Անցած դարաւան մոտ հիսուն հայեր են ապրել Երկրում, եւ փաստաթերթը վկայում են, որ նրանք հարգված են եղել: Նոր Զելանդիայում ապրում է հայուհի Մրգուհի Ելիասը՝ Պետական գրիծիչ, Երկրի Գերազույն դատարանի նախագահ: Նա մասին առանձին կողմանեմ, ճանավաճութ հաւայ առնենք, որ Երեւանի «Ամառաս» հրատարակչությունում տպագրության դատարասվող «Հայուհիներ» Երկանորյակի հերոսութիւններից մեկն է:

Ի՞ն հասցնում: Ժդում են: Ուրախանում են: Կայ են նրանց աշերով տեսնում են, չի ասի, թե վիշտ, այլ դառնություն: Մըսաղեն հոգին տաջողությունի բան: Ավագ որդիին՝ Վահեն, իի-վանդ է ծնվել, թժկության մեջ ամենասարսափելի ախտորոշումներից մեկով: Բայց բարեխախտաբար (հասկանում են, քարո տեղին չէ) տռամ, ավելի շիօս՝ արեն տանիյրածյա տատանին հելացի է, տանիյրավոր: Սթափ գիտակցում է իր վիճակը: Իր ֆիզիկական հնարավորությունները Եվ այլ դատանին անհանում կամունք ուժով առաջին հերթին հնին իրեն են հանողել, որ միայն մեկ եր կա ստեղծված իրադրությունից: հարթահարեցափերով ահենի թերաժեռության բարորություն: Կեռ փորուց զնքունեց, որ դեմք է հաւսկել անխուսափելիի հետ: Եւ դա անել գործուն կերպով:

Վը Նվիրել ենք Սփյուռքի հայ մայեթին: Այդ նրամ՝ հայ մորն ենք դարձական, որ Սփյուռքի մնաց հայկական, որ հայի մեջ դահմանվեց հայք, դահմանվեցին լեզուն, ավանդույթները, օրորոցային երգերը, ազգային խոհանոցի համն ու հոգու դասնական հիշողությունն: Եվ դա իրոք այդեն է: Իսկ այ, ինք ճամփորդում էնք: Իսկ ի՞նչ ասես: Դայր մնում է հայր: Մարմնա ամեն ինչ աս պահ է: Այ, Զակոր Ելրությանը Բարդարի համալսարանն է ավագ տել մեր ճամանակիությամբ՝ վիճակագրություն: Այդեն էլ չհասկացավ, թե ինչու սկզբում Բուժ ավագը, աղա Բուժ կրստեր շարունակեցին ավետել Իրամը, եթե չին գտնելու երկրում այն, ինչի դաշտառով դաշտազմ հայտարարեցին. ո՛չ միջուն կային, ո՛չ կենսարանական գեներ

Նեկին ճաման եղանակություն չէր ցանկանա: Ըստանինը տարի դեռ ուժի մեջ մտած է աշխատել ղարսերը փակելու համար: Վաստակի մեծ ճամասը հենց դրա վրա է ծախսվում: Դարցնում եմ ինչպես ես կարողացել դիմանալ այդ ամենին: Ժմտում է. «Քայր եմ, չէ՞ իսկ դև ղաքախանացվություն է»:

Եվ այսպիսին են բոլոր հայրերը: Ստրկի Սովորայանը կնոց՝ Քեմբրի ների հետ դարձավ հայ համայնքի հիմնադիրը: Ծնունդով Քին Զուլայից նրա ճախճիմները չորս դար ապրել են Իրանում: Ինչպեսեւ օւս հազարակները: Եվ ինչպես օւս հազարակները, 1979 թվականին թողեցին այսպես ասած նոր հայրենիք՝ Նոր Զուլան, որմեսզի փրկեն իրենց ընաւանիները: Զգիսեր, թե ինչպէ է զրադաշտը: Գիտե՞մ միայն, որ աշխատելու է օր ու գիտե՞մ: Այլ ելք

Հայրն է առաջին հերթին դաւասխանակություն կրողը

ասելու բան կցանի. «Ծեր կանայք հաստա չեն կարդում»: Իսկ ես կարծում եմ, որ այսօր կարդացողները միայն նրանք են: Նոյնինկ կատի, թե նրանք գրասեներից վերջին նոհկաններն են: Նախապարագաւելով արաւականին եւ ինձանալով, որ Նոր Ձելանդիա ենք այցելելու, ոս մի փորձ անցկացրի, որին իինա սոցիոլոգիական հարցում են անվանում: Մի տարի ծանոթների հարցեցի, թե ինչ է ճառին:

Հայ Վերաբնակիչների Երկրորդ ալիքը եւս ծուտով ցրվեց: Եվ ահա Եկապ Երրորդը: Անդրոջ ընտանիքներ, հիմնականում փախստականներ Սերձավոր Արեւելիքից, Եկան Օվլենդը, եւ ճայրաբաղավ Կելինգտոն: Նրանց մեջ կային նաև փախստականներ Բարփի հայերից, հնչղենեւ Վրաստանից: Դա անցած հայոլուածյակի իննունական թվականների սկզբին ու կեներին էր: Եվ թերեւս տրամաբանական է, որ գերակշռութ էին Իրաֆից զարդածները: Արդեն իրավայն առաջին լատերալիզմի հետո, որն սկսել էր Բուօ ավազը: Ի թեր՝ մեր Երրորդը հանդիպել ենի նաև իրավի հայերի, որոնք արդեն Բուօ կրսուերի սանձազերծած լատերալիզմից հետո էին թողել Երկիրը: Ունան անհիծոն էին նախազափ հոր, ունան էլ՝ նախազափ որդուն: Կյամերուն նախա ըստ է լատասկում:

Բըկնոտը ծերիս, հանդիմել եմ
բոլոր հայ ընտանիքների հետ: Ուսադ-
րություն եմ դարձել, որ համարյա-
բոլորը հասուն զավակներ ունեն:
Եվ դժվար չեր գուշակել, որ իննուու-
նականների կեսերին գործող կիրակ-
նօրյա դդրոցն այսօր արդեն գոյու-
թյուն չունի:

Վկուր էր ապրում՝ իր ճաշկոյթով, որի մեջ նանում է նաև ճայրենի լեզուն: Մատրիները նվաճողներին երբեք աղ ու հացով չեն դիմավորել: Պատերազմների համաշխարհային դատարկյան մեջ է նմել նաև 1843-1873 թվականների մատրիական դատերազմը: Եթևում առի շարունակվել է զինված դիմադրությունը: Եվ եթե նրանց ճայրենի լեզուն դաշտնալես դետական է համարվում, ապա ժողորիկ նրանց, ովքեր գենքը ձեռքին ելել են եկվորների դեմ: Այդուես եղել է եւ այդուես կիսի միշեց:

...ինչպես արդեն ասել եմ, աշաջին Ստեփանակերտի հայութ է կել Նոր Զելանդիա: Չորրաբանների տնինք, որոնք իրենց ազգանունը կրասեցին մինչեւ Չորրաբի: Դամայք մեկ ու կես դար ազգանվան վերածված այդ անունը հնեւէ է այստեղ: Այդ

իկ որդին աշրպեր են ճակատազրեր: Գրիգորյանների ընտանիք. Ավեսանը, Ստեփան եւ Արանց որդիները՝ Կահեն եւ Երկիր: Ոչ մեծ աշրածում կինն ու որդին մի փոքրիկ խանութ են կահավորել եւ խորևականի կամ թիւսրոյն նաման մի բան: Դազիվ են ծալրու ծալ-

Վահեն ինքնուրովն ամեն օր ավ-
տրուսով զնում է համալսարան եւ
վերադառնում տուն: Եվ ոչ մի ան-
գամ չի մկատէլ, որ ինչ-որ մեկն աչ-
թեր չըի իր վրա: Որ խոճահարու-
թյուն արտահայիշ: Եվ նույն է նաեւ
համալսարանում՝ դասախոսու-
թյունների եւ սեմինարների ժամա-
նակ: Նա հավասար է բոլորին: Եվ
այդ ամենի մեջ կարելի է տեսներ
նորմալ նարդիկային արժանապա-
շություն՝ մի կողմից եւ գքաւրու-
թյուն՝ մյուս: Ասեմ, թվում է՝ Վահեն
ինըն էլ հսակ եւ փիլխոսփայքարա-
գիսակցել է, որ խոճահարությունը
դետ է դրւելութիւն կենդանիների
մկանամբ, իսկ մարդու հանճե՞մ՝
գքաւրություն առանց ցուցանոլու-
թյան: Եվ այդ ամենում հսկայական
դեր ունեն սիրող ծննդմերը, որոնք
ունեն ու համօքիս չունեն: Մայրը եր-
թե՛ չի մոռանում, թե ինչո՞ս իր դե-
ռես յորմանյա Վահեն հարցեց, թե
ինչո՞ւ է միայն ինքը ծնվել այդո-
սին: Ինչո՞ւ են ընտրե հենց իրեն:

...Ծնողներ: Ծնողները Սփյուռքում: Վաղուց եմ համոզվել, որ Սփյուռքի ծնողները դեռևս չբացահայտված թենա են, բայց դահանգկա դա ամելու: Այս, մենք ծովարշա-

Երկու փորերի զավակներ ումի: Որ դի՞ն՝ Շաքին, եւ դուստր՝ Քուրին Կիմը՝ Սալբին, հաճահայկական բարեգործական միության ակինչ գործիչներից է: Նախնիները Բաղրամի դադից են: Դարյուր, երկու հայրության տարի խոսել են հայերեն, հաճախել են հայկական դպրոց, հայկական եւ կեղեցի: Եվ համկար այդ ամենը չկա, ասես չի էլ եղել: Եվ նա խելաց հեղո կերորով սկսեց նոր կետ փնտեսել մոլորակի վրա: Գտավ: Նոր Ձելան դիմա: Երկար դասնություն է, թե ինչ դեմ հասավ կղզիներին: Մոտ սասպիր ամիս աշխատաց օրական տասնամյա ժամ: Կատարեց ամենասեւ, ամենածանր ծանր, ամենավելտու աշխատանքը և նաև ամիսներով դաշվկած դիմությունները ամենասեւ աշխատանք է առաջանալ: Վասիլի Պավլովիչը ամենասեւ աշխատանք է առաջանալ: Վասիլի Պավլովիչը ամենասեւ աշխատանք է առաջանալ:

միայն բառորդ դա անց: Եվ այն էլ դպյանանվ, որ նիշ աշխատամի ունենան: Ես ուշադրություն դարձրի, որ Սփյուռքի ծննդները ոչ մի ռողբ չեն բաժանվում այն տագնադայի նորից, որ աղրում են դարձնու:

Սեծագոյն անհրաժեշտություն կա ընթերցողներին դատելու եւս մի բանի ընտանիքների մասին: Բայց կիետաձգեմ: Զանգի ընդհանրաբես բոլոր գործերը սիրմված եղա հետաձգեմ: Կարևոր է օտար նյութ հավաքել: Քեն նոր ինձաց, որ Նոր Զեւանիհայում գտնվել է Սարյանի նկարներից մեկը: Առաջմ չգիտեմ, թէ որտեղ է աղրում մեծ նկարչի ստեղծագործության փաստացի ժերը: Գիտմ միայն, որ ինտերնետով դիմել է Երևանի Սարյանի բանգարան, իններով դարձել դրա արժեքը: Յեռախոսով այդ մասին ինձ հայտեց «Ամառա» հրատարակչության սօրեն Արկադի Արյանը եւ ասաց, որ այդ մասին գրված է «Գոլոս»-ում, խոստանալով, որ անհաղող ինձ կուլտարկի հոդվածը էլեկտրոնային փոստով: Ձ՞ որ առաջմ ին կամր միակողմանի է:

ՉՈՐԻ ԲԱԼԱՅԱՆ
Նոր Զելանդիա

ԱՆՕՐԻՆԱԿԱՆ ԱՐՏԱԳԱՂԹԻ ՎՏԱՆՊՆԵՐԻ ԵՎ ՕՐԻՆԱԿԱՆ ՄԻՋՐԱԳԻԱՅԻ ՆԻՒԻՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ ՍԵՄԻՆԱՐ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

Հայաստանից բնակչության արտագործի իր ահազնացնող չափերի հասնելու մասին խոսակցությունները, այդ աժիռտածն արհեստական են, իրականում միջարացիոն հոսթերն այնքան էլ մեծ չեն: Անցած ուրբաթ Գյումրիում կազմակերպված՝ միջարացիայի խոնդրներին նվիրված միջազգային սեմինարում այստիսի հավաստում արեց ՀՀ տարածքային կառավագանան նախարարության ղետական միջարացիոն ծառայության մեջ Գագակ Եղանակը: Նրա ներկայացրած Տեղեկություններով՝ հանրապետությունից մեկնածների եւ Վերադարձնութիւնից տարերությունը եքթ 2009 թվականին կազմել է 25600, աղյա 2010-ին՝ 29000 մարդ, այսինքն ավելացել է ընդամենը 3400-ով: Ինչ մնում է Ռուսաստանի կողմից իրականացվող «Հայրենա-

կիցներ» միգրացիոն ծրագրին, առաջ դրա հետ, դրև էգանյանի հավասարացմանը, թայատանի կառավարությունը կատ չունի: 2007 թվականից գործող այդ ծրագրում մինչեւ այժմ ուսուում է 526 ուսանող:

Ասվածա, անծուու, չի նվազեց-
նում այն խնդրով զբաղվելու կարե-
ռությունը, որն ամենահոգողներից
մեկն է մնում մեր հասարակության
համար: Նշված սեմինարը հրավիրել
էր Ինտեգրացիայի և Էմիգրացիայի
ֆրանսիական գրասենյակը՝ Ընկե-
րական օգնության հայկական ընկե-
րակցության, «Ֆրանս-հայկական
զարգացման հիմնարդարին» եւ ՀՀ
տարածքային կառավարման նախա-
րարության միջացիոն գործակալու-
թյան հետ արդեն երկու տարի իրակա-
նացվող, Եվրոպական միջուրյան
կողմից ֆրինանսավորվող ծրագրի

Եղանակներում: «Ինսիտուցիոնալ աջակցություն միգրանտների վերաբերյալ տեղեկավորական եւ հաճագործակցություն Դայաստան վերադառն հայերի սնտեսական վերահինտեգրման բնագավառում» ծրագրի հիմնական նորատականությունը են անօրինական միգրացիայի կանխարգելում ու միգրացիոն հոսքերի օրինականացումը, աջակցությունը Դայաստան վերադառն միգրանտների սփյալական հիմնեցագանձնությունը Այս առումներով կարեւորվում է, մասնավորապես, դուենցիալ միգրանտների իրազեկումը, այդ բվումը զբաղվածության ոլորժ ծառայությունների եւ ԶԼՄ-ների միջոցով։ Նույն եղանակներում երկու սեմինար կազմակերպվել է Երևանում, իսկ Երրորդը որոշվել է Գյումրիում անցկացնել:

«Եթ մարզից միգրացիոն հուժերն ավելի ակտիվ են, ապէլի մեծավագների են հասնում», - իր քաղաքացիության մասն խոսնում եւեց Հայաստանու ֆրանչիայի Համբարձեսության հյուրատու Ֆրեդերիկ Գրադեն, ինչ հաստաց նաև ՀՀ միգրացիոն ծառայության ղետը: Հայաստանի մարդկանց արտագաղթի մի զգալի մասն ուղղվում է ղետի Ֆրանչիա: Պրակտիկանու հորդրեց չհավասար սույն սարեւ խոստացու անհանդիրին ու կազմակերպություններին չծախսել ավելորդ հազարավոր դրաւագներ եւ Ֆրանչիա մեկնելու համար աղափինել միայն օրինական ճանապարհներին:

Պրակտիկա եզանյանը սեմինարում ներկայացրեց անկանոն կանոնադրական միգրացիայի ղետադրյալ համար:

ված ուազմավարությունը, նաեւ՝ վերադարձների համար մեր Եւկրում իրականացվող վերահստեղրման ծրագրերը: Անօրինական միջրացիայի վասնագներին, կամավոր վերադարձի եւ սանտսական վերահստեղրման գործընթացներին, օրինական միջրացիայի ուղիներին, աշխատանք փնտրող անձանց շրջանում իրականացվող աշխատանբներին եւ այլ հարցերի անդրադարձներ էին Ներգրադի և ինստրացիայի ֆրանսիական գրամտենակի ներկայացուցիչ Մարք Բրիգի, որ միջրացիոն ծառայության բաժնի դես Համբարձում Արքահամբանի, Զբաղվածության դետական ծառայության Գյումրու նարզային կենտրոնի սնօրեն Անապա Աղամանի, այլոց ներկայացրած գեկուցումները:

q. u.

«Ծեղկունչիկ» բալետը նոր մեկնարանությամբ

Հայսնի գեղանկարիչ, Երգիծաբան, թեմադրիչ Սոլիկաս Թորոսյանի (SOSO) ստեղծագործությունները նշանակած են Արվեստագործություններ մշակում է յուրաքանչյուր ստեղծագործությամ մեջ՝ լինի դա Երգիծանկար, գեղանկար, թեմադրություն, թե դարձարք գծանկար: «Ազգ» զրուցեց Սոլիկաս Թորոսյանի հետ ու ցանկացավ Տեղեկանալ, թե Ե՞ր եւ ինչպես ծնվեց թեմադրիչ դառնալու զաղափարը: «Ես կարծես թե նկարչության հետ զուգահեռ ստեղծագործել եմ ու թեմադրել դեռ դդրոցական հասակում: Դիշում եմ, թե ինչպես դդրոցում փոքր թեմադրություններ էին անում ու հաջողության արժանանաում: Այնուհետև «Ոզմիներ» թատրոնը ստեղծեցի: Իսկ «Ազգ» օրաթերթին կից «Գավիթ» քատուն-սոտուխայի հաջողություններն այնքան ակնհայտ էին, որ այս գործեց 3 տարի: Սակայն փակչեց, անմի որ դերասանները հեռացան Ջայասանից: Իհարկե, դրանից հետո էյ եղան փորձարկումներ, նոր տեսնենց՝ հնարավորին չափ աշխատել հմարովիզացիայի վրա: Իմ խան տարիների փորձն ասնում է դեմի այդ ուղղությունը: Ես կարծում եմ, անենահզոր արվեստը ստեղծվում է հետո հմարովիզացիայի ժամանակ: Դա նորություն չէ, դա միշտ եղել է դարեւ ի վեր, վկա՞ աշուղական արվեստում մեջիսներն են: Դրա վառ օրինակը 1995-ին «Գոյա» ներկայացումն էր, որին «Ազգ» օրաթերթը հրաշալի մեկնաբանությամբ անդրադարձավ, ու մանուկի արձագաններն ինձ ոգեսնչեցին, որ ես շարունակեմ թեմադրել»:

Մոցարտի «Ուեվիենը» Սոլիսա Թորոսյանին նոր ձանաչում թերեց եւ շուտով Լիբանանի ԹԱՍ-ի հրավերով կյացան թեմադրության հյուրախաղերը։ Վ. Սարգյանի եւ կոմպոզիտուր եղ Սարդյանի երաժշտությամբ գրված մինի օմերան Սոլիսա Թորոսյանը թեմանեց ու շեշտեց ։ Եթե, ովք կա այդտեղ՝ գործը։ Նորով է նաև Թորոսյանի աշխատանքն Քայասամանի ֆիլիհարմոնիկ նվազախմբի հետ, ստեղծեց Պուէջինի «Մարդաբարերֆլյա» կիսաօպերային-համերգային թեմադրությունը, որին հաջորդեցին Լեռն Կավալոյի «Պայացներ», Վերդիի «Շիգոլետո» եւ «Մարդաբարերֆլյա» օմերաների թեմադրումը Ալ. Սոլենիարյանի անվան օմերային թատրոնում։

Անցած տարի Սովորական Թորոսյանը երգիծաբան ՍամՎել Բաղդասարյանի հետ համատեղ բժնարեց «Ականջու կանչի, Սայր Չայաստան» հունորային ներկայացումը, որը 2010-ին արժանացավ ԹՍՍ-ի տարվա լավագույն թեմադրություն մրցանակին:

Եվ ահա օրեւ հայ համբիստեսի դաշտն համճակ է և ազագութ բանակութ ու ազագութ բանակութ է ազագութ:

Եվ ահա օրեւ հայ համբիստեսի դաշտն համճակ է և ազագութ պաց Սոլիսա Թռույանի նոր մասհաղումը. Զայլովկու «Հչեկունչիկ» (Մարդու-Զարդու) գրական գեղարվեստական կոնյողիցին «Հչեկունչիկ» բալետը: Մեզ բաց հայնի այդ գործը ԴՐՈՒ գեղողեկ եւ զիս: Դիրիժոր Էդուարդ Թոփչյանի հետ համատեղ ձեռնարկած նոր մրցելքը, իր մատուցման ձեւով եւ մատեթիլակերպով դարձավ եզակի: Յանդիստանը ակնկալիս էր դասական բալետային Անդրկայացուա դիտել, մինչդեռ ներկա գտնվեց անսովոր ու նորովի լուծումներով մի ստեղծագործութամբ՝ 10x15 մետր էլամին կրա հայունվոր ծիածանի գոյներին, որոնք թիմիկ ու դյասիկ բալետային շարժմանը հետու ձեւ ընդունած զալարվում էին ու խառնվում ձյան փաթիլներին՝ ստեղծուիլ հերիաքային մի միջավայր: Բալետի սյուժետային կերպարները Սոլիսա Թռույանի հերիխակած գրաֆիկական գործերն էին, որոնք մենք-մոլովին հաջորդելով փոխանցում էին կերպարների զարգացումն ամբողջական մեկ խոռու գնդի մեջ, որը, կարծես, ննան էր երկագնդին, ու մանուկներին հիշեցնում էր տոնածարի գեղեցիկ մի խաղալիի դասկեր:

ՄԱՐԻԵՏԱ ՄԱԿԱՐՅԱՆ

ՀՅ ՊԱՍ քնական գիտությունների
բաժանմունքը ամփոփում է
գիտական արդյունքները

Ապրիլի 14-ին ՀՀ ԳԱԱ աստեկան ընդհանուր ժողովի ընթացքում ՀՀ ԳԱԱ Բնական գիտությունների բաժանմունիքի 2010 թ. գիտական գործունեության արդյունները կամփոփի բաժանմունիքի ակադեմիկոս-փառությար, ՀՀ ԳԱԱ ակադեմիկոս Վիլեն Յանովուածո:

Պատաճառներն իւ կազմում ընդգրկում է Էկոլոգանոսսթերային հետազոտությունների ինստիտուտը, Կենդանաբանության և հիդրոէկոլոգիայի գիտական կենտրոնը, Միկրոբիոլոգիայի և մանրէների պվանդադրման գիտաժենուլոգիական կենտրոնը, Դայ կենսաաշխանուրդիա գիտաարտադրական կենտրոնը, Բուսաբանության ինստիտուտը, Դիլրուտոնիկայի դրուելմների ինստիտուտը, Սուլեկուլային կենսաբանության ինստիտուտը, Ֆիզիոլոգիայի ինստիտուտը, Կենսաթիմիայի ինստիտուտը:

Բաժանմունքում հաստակել է 2011-2015 թթ. հիմնարար, կարեւորագույն եւ կիրառական հետազոտությունների ծրագիրը։ Ծրագրում ընդգրկված են հետևյալ գիտական ուղղությունները՝ կենսաբանություն, էկոլոգիա եւ բնադրահամառություն,

կենսատեխնոլոգիա, բժշկագիտություն:

Պատրասվել եւ EBSCO միջազգային հրատարակության հնտերնետային էջում զետեղվել են բաժնանունիք «Բնական գիտությունների էլեկտրոնային հանդես»-ի 14-15-րդ համարները: Լույս են տեսել «Դայասանի բժշկագիտություն», «Կենսաբանական» եւ «Նեյրոֆիզիա» գիտական հանդեսները:

Ձո՞ն Լենտի
նամակների
հավաքածուն՝
ըստ

Լեզենդար Երաժիշտ Զոն Լե-
նի Նամակների հավաքածուն,
որ կրում է «Անկեղծ՝ ձեր Զոն»
ուրագիրը, լոյս կտսանի հաջորդ
արի: Ժողովածովի տղագրման
աշխատանիներով կզբաղվի «Բիթ-
լի» լաւունական կենսագիր
ամբեր Դեկսը: Նամակները
տղագրվեն ժամանակագրա-
ան կարգով եւ դրանց Վրա կգե-
տղվեն Լենոնի նկարներն ու ձե-
ագրերը: Լենոնի այրին՝ Յոկո
Օնոն ամուսնու մահից ավելի
առ 30 տարի հետո բոլյարտել է
ուսաջին անգամ տղագրել իր ու
մոլուսնու անձնական նամա-
գրությունը, սեղեկացնում է
Guardan» թերթ:

Վերջին շրջանում Լենոնի նաև կայսեր հաճախ էին հայտնաբերվել ածուրդներում: 2003-ին առողջության մեկուս Լենոնի մի ամակը՝ ուղղված Syracuse Post-Standard թերթի արվեստի նախատին, որտեղ Լենոնը գրել է, թե «հասարակույթունը սիրում է միայն մեռած նկարչներին, բայց ես ու Յոկոն նժվար թե արանց ընդհանաջենի այդ հարուստ...», վաճառվել է 38 հազար լուսապ:

Գլենդեյլի տասնամյա Ալբերտ Բայ- լյանը «Տեղաբների աշխարհում» մրցույթ-փառատոնի հաղթող

ՏԵՄԲԵՐԻՑ: Նոյն ցուցահանդեսը
կրացվի ամռանը Լու ԱՆՁԵԼԵՍՈՒՄ:
Այս արիթով Աբանյան արվեստ
կենսրնը հրատարակել է գունազարդ
ալբոն, որի մեջ զետեղված են բոլոր
մասնակիցների ստեղծագործու-
թյունները:

Այս արի նույնութեա Աքանյան ար-
վեսի կենսրոնի աշակերտները տար-
բեր մրցույթներու արձանագրեցին
նոր հաջողություններ, արժանացան
բարձրագույն լարգենների: Դրանց
թվում է Ստեֆանի Գրիգորյանի կոմ-
ոդոպետիան, որը հայրութավոր լա-
սանդեկան ստեղծառություններից
ընտրվել եւ տեղադրվել քաջանահ-
ազար տպանակ ունեցող «Sax Art»
կատալոգի շաղկին: Ստեֆանիի
«Ես սիրու եմ կատիկներին» աշ-
խատանք նախաղեա արժանացել է
«Sacura of America» յուլակավճան-
կարների մրցույթի մրցանակին, որից
հետո «Sax Art»-ը ընտրել էր այդ
գործն իր կատալոգի շաղկին սե-
րուրեկու համար:

Փետրվարի 5-ից մարտի 20-ը Արա-
նյան արվեստի կենտրոնի աշակերտ-
ներ Արփի Կիրկորյանի, Ալիսա Սա-
ռուկյանի, Լուսիկ Եղիշեարյանի,
Նինել Արդահամյանի, Անի Կիրկա-
նյանի, Սարգիս Ալաջաջյանի և Ասե-
ֆանի Գրիգորյանի ստեղծագործու-
թյունները ցուցադրվեցին Օլլանդի
«Մանկական արվեստի թանգարա-
նում» («Museum of Childrens Art»):
Այս գործերն ընթացել են
Եղափակիչի 150 մասնակիցների
մեջ՝ լատանեկան նկարչական մր-
գութեան մասմական արդյունաբար

ցույքիս ասանազած չիր նազարեց
ավելի ստեղծագործություններից Ա-
մերկայից եւ Կանադայից:

Աթանան արվեստի կենտրոնը վս-
ահորեն դահդանում է առաջատա-
րի դերը մանկադարանեկան արվես-
տի ուսուցման, զարգացման եւ դր-
դագանդման գործում՝ հետեւղա-
կանորեն եւ նպիրունկ կյանի կոչե-
լով իր առաջնահրաժարությունը:

ԿԱՐՔՆԵ ԱՖՐԻԿՅԱՆ,
ԳԼԵՆԴԵՐ

«Եվրոպական դասնամուր»
Միջազգային մրցույթին
կմասնակցեն Երկու հայուհիներ

ՀՀ նշակույթի նախարարության
ավագությամբ Երեամի Կոմիտասի
պահպանական պահպանական համակարգության
անցկացվեցին Եվրոպական
միջազգային հրականացում՝
ուղղված Հայաստանում դասընթացների համար՝
«Եվրոպական դասնամուր»
ագրի Երևանու փուլի աշխատանքները, որ նախատեսում էր վարդետու-
ման դասեր, ու նաեւ Ֆրանսիայի
Անն դադարի հոկտեմբերի 15-30-
(2011 թ.) անցկացվելիք դասնա-
մարդութիւն միջազգային նրգության

ության թեկնածու:

12.04.2011г.

U. U.

